

מסורת הש"ס

6 (בכרת ה' ויב'...)
7 (אשכנז בני ישיהו...)
8 (גליל ו'...)
9 (ה' רבי כ'...)
10 (ה' רבי אלעזר...)
11 (בכרת ה'...)
12 (מנחת כ"ה...)
13 (ה' רבי יוחנן...)
14 (ה' רבי יוחנן...)

תורה אור השלם

1 ברוך אתה יידיה ברוך
אתה בשרה
דברים כג
2 ברוך אתה ברוך
ברוך אתה ברוך
דברים כח

הגהות הב"ח

6 (ה' רבי יוחנן דילי...)
7 (ה' רבי יוחנן דילי...)
8 (ה' רבי יוחנן דילי...)

הגהות הגר"א

11 (א) ג' תבילה חרונה
ס' רבי יוחנן דילי
תבילה לא חרונה
תבילה חרונה
תבילה חרונה

המקבל שדה מחבירו פרק תשיעי בבא מציעא

מיקל. אע"ג דמשני לא סבר דמקפיד איניש מדי דלא חסר בה:
דאמר מר. רבה בר רב אבהו רביה דאבי רבנא גידלו נביתו:
דסמור. שמעשה בורה שלא ילמחו וזעוניה: ליועז (שפס)

מיקל אמר רבי אבהו טעמא דרבין שמעון כדמר
דאמר מר הא מאן דניחא ליה דתתבור
ארעיה לזרעה שתא חמי ושתא שערי שתא
שתי ושתא ערב ולא אמרן אלא דלא כריב
והני אבל כריב והני לית לן בה: תבואה
לא יזרעה קמנית [וכו']: מתני ליה רב
יהודה לרבין [א] "תבואה יזרעה קמנית א"ל
והא אנו תנו תבואה לא יזרעה קמנית א"ל
לא קשיא ר' יהודה לן והא ליה א"ל רב
יהודה לרבין בר ר"ג רבין אחי ר' יהני תחלי
דבי כיתנא אין בהן משום גול יזעמדות
על גבולין יש בהן משום גול ויאם הוקשו
לזרע אפילו דבי כיתנא נמי יש בהם משום
גול מ"ט מאי דאפסיד אפסיד א"ל רב יהודה
לרבין בר ר"ג רבין אחי ר' יהני דילך
ודילך דילי (6) נהוג בני מצרא אילן הנוטה
לכאן לכאן והנוטה לכאן לכאן דאיתמר
אילן העומד על המיצר אמר רב הנוטה
לכאן לכאן והנוטה לכאן לכאן ושמאל
אמר יחולקין מיתבי אילן העומד על המיצר
יחולקו תיבתא דרב (7) תרגמא שמואל אליבא
דרב בממלא כל המיצר כולו אי הכי מאי
למימרא לא צריכא דתלי טוניה לחד גבי
ואכתי מאי למימרא מהו דתימא דא"ל
פלוג הכי קמ"ל דאמר ליה מאי חזית
דפלטגת הכי פלוג הכי א"ל רב יהודה לרבין
בר ר"ג רבין אחי לא תזבין ארעא דסמיכא
למתא ד' דא"ר (8) אבהו אמר רב הונא אמר
רב יאסור לו לאדם שיעמוד על שדה חבירו
בשעה שעומדת בקמותיה איני והא
אשכחינהו רבי אבא לתלמידיה דרב אמר
להו מאי אמר רב בהני קראי יביתא אתה
בעיר וברוך אתה בשדה ב' ברוך אתה בבואך
וברוך אתה בצאתך ואמרו ליה הכי אמר רב
ברוך אתה בעיר שיהא ביתך סמוך לכהכ"ג
ברוך אתה בבואך ו' שלא תמצא אשתך ספק
גדה בשעת ביאתך מן הדרך ברוך אתה
בצאתך ו' שיהו צאצאי בעיר כמותך ואמר להו
ר' יוחנן לא אמר הכי אלא ברוך אתה בעיר
שיהא בית הכסא סמוך לשולחן אבל
בהכ"ג לא (9) ורבי יוחנן למעמיה דאמר "שכר
פסיעות יש ברוך אתה בשדה שיהו נכסך
משולשין שליש בתבואה שליש בותים
ושליש בנפנים ברוך אתה בבואך וברוך
אתה בצאתך שתהא יציאתך מן העולם
כביאתך לעולם מה ביאתך לעולם בלא
המא אף יציאתך מן העולם בלא המא
לא

הכנסת סמוך לביתו לר' יוחנן לאו מעלותא היא: ר' יוחנן לטעמיה.
דאמר במסכת סוטה (דף כג.) שכר פסיעות יש דאמר למדנו
יראת תטא מנהלה וקייבול שכר מאלמנה שאמרה לו ולא שכר
פסיעות יש אם כי בית הכנסת שבטוני ואני כהן לבית מדרשך
להתפלל: משולשין. שיש שנה שלוקה נפטים וזבימים ואין
לוקה בתבואה ויש שנה שלוקה צו ולא צו ומהי לו פליטה:
לא
גינת חבירו ועוד דאין כלל מן הנוף ברשות העליון אלא מיד שנתה חוץ לפרך הוא ברשות המיזר:
על המיזר רק מעט מן הענפים נטיים לכאן ולכאן חוץ לרוחב המיזר:

קו.

הא"י מאן רבעי דתתבור [ארעיה]. פי' בקונו' שמקלקל שדה וקשה
לאדרבה קך הוא רגילות של עובדי אדמה שזורעים שנה
מטין ושנה שעורין ובשזורעין אותה צ' שנים מטין לזופין או שעורין
ממקלקלת וכן נמי משמע בשליה חוקת הבתים (ב"ב דף י"ג:) גבי

לענין רש"י
קריש"י [קריש"י]
שחיים

מוסף רש"י

אסור לו לאדם שיעמוד
על שדה חבירו בר'
שלא יקוט צעין רעה (ב"ב
ג.) שלא תמצא אשתך
ספק גדה בשעת ביאתך
מן הדרך. כשהי' שמים
בה מן הדרך קשה לו
כשימלא את אשתי ספק
מה יזמר ממה ודאית,
שעל ספק הוא מילך וילכו
חוקי וזאת טעמה היא
ועל אם חסד מועד (סנהדרין
ג.) שיהו צאצאי בעיר
במותר. מחוזה ולטור
וככו (תענית י"ג.)

כ"ש דאמר כל שיכול עליון לפשוט ידו ולטול הרי אלו שלו והיינו
כ"מ והשאר מסתמא הפקיר לתחתון ונראה דאפי' לרב דלית
ליה הכא שדי נופו כתר עיקרו סוגר שפיר כר"מ דכיון דהתם
כל השרשים כולן בשל עליון דין הוא למימר שדי נופו כתר
עיקרו כדאמר נמי רבי יוחנן בשליה לא יחפור ושמואל דאמר
הכא חולקין יכול לסגור התם כרבי יהודה דלא אמר שדי נופו
כתר עיקרו משום דרגילות למלאות גינתו עפר ולהשוותו אל
על המיזר רק מעט מן הענפים נטיים לכאן ולכאן חוץ לרוחב המיזר:

תשעין